DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 17. Włoszczowa, 15. września 1916.

TREŚĆ: 1 Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do prowizorycznej służby w straży skarbowej.— 2. Regulamin dotyczący użycia zboża i wyrobów młynarskich na wyżywienie ludności i inwentarzy.—3. Odezwa w sprawie zwalczenia śnieci zbożowej.—4. Regulamin dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych. — 5. Zajęcie łoju, kości, tłuszczu kostnego, oleiny, stearyny i kleju skórnego. — 6. Nowe uregulowanie handlu skórami surowymi. — 7. Handel jajami. — 8. Organizacya sprzedaży soli w c. i k. obszarach zajętych Królestwa Polskiego. — 9. Pozbywanie przedsiębiorstw wytwarzających zapasy wojenne, oraz zakładów przewozowych. — 10. Towarzystwo ubezpieczeń „Prowidentia. — 11. Awizo. Pprośby o przywóz i wywóz towarów. — 12. Kieleckie Towarzystwo kredytowe miejskie. — 13. Zapobieganie i zwalczanie chorób zakaźnych. — 14. Oddanie osób do Zakładu dla szczepień ochronnych w Krakowie. — 15. Ustanowienie rejenta. — 16. Zabieranie pism, druków, planów i t. p. do podróży. — 17 Odezwa — Zaofiarowanie pracy. — 18. Włościańskie kasy pożyczkowe. — 19. Zguba dokumentów. — 20 Obwieszczenie o zajęciu wszystkich gatunków futer i skór z sierścią (wełną, włosem).

1.

Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do prowizorycznej służby w straży skarbowej.

C. i k. Naczelna Komenda Armii zezwoliła reskryptem M. V. Nr. 37839 P. ex. 1916 na dalsze przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego Królestwa polskiego do służby w straży skarbowej, po poprzedniem wyszkoleniu w c. i k. Komendzie straży skarbowej w. Lublinie.

Dla inteligentniejszych, pozbawionych pracy mężczyzn, o nie poszlakowanej przeszłości i odpowiedniej zdatności do służby nadarza się przeto sposobność do uzyskania pożądanych, korzystnych posad.

Warunki przyjęcia są następujące:

1). zdolność fizyczna,

2). znajomość języka polskiego w słowie i piśmie,

3). Osoby, które wykażą nadto znajomość języka niemieckiego będą szczególnie uwzględnione,

4). odpowiednia sferze służbowej inteligencya,

5). nieposzlakowane prowadzenie się,

6). wiek od 18 do 35 lat.

Małoletni mają się nadto wykazać pisemnem, przez gminę potwierdzonem zezwoleniem ojca lub opiekuna.

Wynagrodzenie wynosi dziennie 5 koron i wypłacane będzie począwszy od dnia zgłoszenia się do służby (zameldowanie się) w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie, co 5 dni z góry.

Każdy z przyjętych do służby otrzyma ze składu mundurów c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii płaszcz, bluzę, spodnie, czapkę i parę butów.

O pomieszczenie i dostarczenie posilnego a jednak nie drogiego wiktu, którego koszt pokrywać mają przyjęci ze swego dziennego wynagrodzenia, postara się c. i k. Komenda straży skarbowej.

Zgłaszać się należy niezwłocznie osobiś-

cie w c. i k. Komendzie obwodowej (oddział skarbowy) przedkładając równocześnie dokumenty jak metrykę chrztu, świadectwa szkolne, poświadczenie dotychczasowego zajęcia i t. p.

2.

Regulamin.

dotyczący używania zboża i wyrobów młynarskich na wyżywienie ludności i inwentarzy.

Patrz: Dodatek do " dziennika urzędowego Nr. 16 " z 1. września 1916.

Poprawka: W dodatku do Nr. 16 §. 7 zamiast " **10 % domieszki mąki pszennej** " powinno być „ **10 % domieszki mąki jęczmiennej**

3.

Odezwa w sprawie zwalczania śnieci zbożowej.

ad M.-G.-G. Nr. 51.579.

Snieć którą dotkniętą bywa przedewszystkiem pszenica, rzadziej także jęczmień i owies, obniża znacznie plony ilościowo i pogarsza je jakościowo; należy ją więc zwalczać wszelkimi środkami.

Przy tych rodzajach śnieci, przy których infekcya następuje przez zarazki, czepiające się ziarna, można zapobiedz zaraźeniu przez odkażenie (bajcowanie) ziarna za pomocą środków zabijających odnośne zarazki. Takim pewnie działającym środkiem jest formalina, która jest łatwą do nabycia, tanią, prostą w użyciu i dlatego może służyć każdemu rolnikowi do zwalczania śnieci.

We wszystkich wypadkach, w których zachodzi obawa śnieci—bez wyjątku prawie u pszenicy, która prawie zawsze jest śniecią zarażona — należy ziarno do siewu przed wysiewem zabajcować formaliną a to według następującego przepisu.

A) Bajcowanie pszenicy.

Ziarno przeznaczone do siewu wsypuje się do beczki i nalewa tyle wody, by jej powierzchnia znajdowała się około 10 cm ponad powierzchnią zboża. Zboże należy dobrze przemięszać, przyczem ziarna silnie śniecią zarażone gromadzą się na powierzchni. Ziarna te należy zebrać i zniszczyć. Następnie należy wodę odlać jaknajdokładniej, a na jej miejsce nalać roztwór, służący do bajcowania. Roztwór taki uzyskuje się, mięszając starannie w stosownem naczyniu formalinę z wodą w stosuuku ¼ litra kupnej (40%-ej) formaliny na 100 l. wody. Na korzec pszenicy trzeba użyć 60—70 litrów roztworu, t. zn. tyle by pszenica była całkowicie w roztworze zanurzona. Ziarno zanurzone w roztworze należy kilkakrotnie starannie przemięszać i pozostawić w nim przez przeciąg 3 godzin. Po upływie tego czasu należy roztwór odlać, zboże zaś rozsypać płasko w przewiewnem miejscu i często szuflować. Należy się starać, by zboże jaknajprędzej obeschło. Zboże całkowicie wysuszone można zaraz użyć do siewu, a wysiew jest równie łatwym jak przy zbożu niebajcowanem.

Podane wyżej przepisy co do koncentracyi (siły) użytego roztworu i długości trwania bajcowania należy dokładnie zachować, by z jednej strony nie zmniejszyć skuteczności działania roztworu, z drugiej zaś nie zaszkodzić sile kiełkowania bajcowanego ziarna.

B) Bajcowanie owsa i jęczmienia.

Bajcowanie owsa i jęczmienia nie jest zawsze potrzebnem, zaleca się jednak w tych wypadkach, w których ziarno do siewu pochodzi z pola, na którem były rośliny zarażone śniecią.

Przy owsie i jęczmieniu odpada spławianie nasion zaśnieconych w zwyklej wodzie. Należy zatem nalać wprost na ziarno roztwór formaliny, sporządzony tak samo jak do bajcowania pszenicy i postępować zresztą tak samo jak przy pszenicy.

Należy zwracać uwagę, by ziarna zabajcowanego nie wsypywać do worków, w których znajdowało się przedtem ziarno niezabajcowane, bo przez to nastąpiłoby ponowne zakażenie zarazkami śnieci. Dlatego należy worki przedtem starannie wyparzyć w gorącej wodzie.

Formalina działa w większych ilościach trująco. Dlatego zboża zabajcowanego nie można użyć jako pokarmu ludzkiego ani jako paszy. Przez kilkakrotne dokładne przepłukanie czystą wodą staje się jednak takie zboże znów zdatne do wszelkiego użytku.

4.

REGULAMIN

dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowyCh

(E. Nr. 117/22 L. A.)

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11/6 1916 (dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona koniczyny czerwonej i białej, seradeli, łubinu, wyki, bobiku i peluszki pochodzące ze zbioru 1916 roku, oraz wszelkie pozostałe resztki zeszłorocznych zapasów tych nasion, zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia tekomendy są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlega.

Nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4.

Celem uregulowania sposobu i czasu odbioru oraz oznaczenia cen wydanem zostanie w stosownym czasie osobne rozporządzenie.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów wydanych na podstawie tegoż karane będą przez komendę obwodową grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu nałożyć można grzywnę do wysokości 3000 kor.

§ 6.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

5.

Zajęcie łoju, kości, tłuszczu kostnego, oleiny stearyny i kleju skórnego.

OBWIESZCZENIE

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii MV. Nr. 10433|P z dnia 13.|2. 1916 postanawiam:

1. Wszystek łój surowy i topiony, oraz wszelkie kości i tłuszcz kostny z rzeźni prywatnych, oleina stearyna i klej skórny zajmuje się na rzecz c. i. k. Zarządu wojskowego; zabrania się przeto wszelkiego obrotu powyższymi artykułami.

Zajęcie odnosi się tak do wszelkich istniejących zapasów jak i do wszystkich zapasów łoju i kości które w przyszłości zostaną uzyskane.

2. Tak łój i tłuszcz kostny, jak i kości odbiorą osoby zaopatrzone w tym celu w odpowiednie legitymacye przez Wydział gospodarczy przy c. i. k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem.

Ceny za odebrane towary będą następujące:

za łój topiony .	Kr.	5.—	za 1 Kg
„ łój surowy .	„	2.50	„ „ „
„ łój wykrawany i tłuszcz „ przyjelitowy	„	1.50	„ „ „
„ tłuszcz kostny	„	4.—	„ „ „
„ oleinę . . .	„	5.50	„ „ „
„ stearynę . .	„	8.—	„ „ „
„ kości . .	„	15.—	„ 100 „
„ klej skórny .	„	30.—	„ „ „

3. Zapasy tłuszczów, znajdujące się w fabrykach mydła i garbiarniach, podlegają również zajęciu; potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa ilości tłuszczów będą w przyszłości tym fabrykom przydzielone przez Jeneralne Gubernatorstwo.

4. Wszelkie zapasy wyżej wspomnianych artykułów należy w ciągu 8 dni, licząc od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia zgłosić w Komendzie obwodowej.

5. Przekroczenia tego rozporządzenia będą - o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne - karane przez Komendy obwodowe grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Nie zgłoszone ilości ulegną konfiskacie na rzecz Zarządu wojskowego.

6.

Amtsblat. Exh. Nr. 2/32 A. L. Ad. M. G. G. J. Nr. 10,000/1916.

Nowe uregulowanie handlu skórami surowemi.

Zakupywać podlegające zajęciu skóry wołowe, końskie, cielęce i owcze, włącznie skóry owcze strzy-

żone, mogą teraz na podstawie legitymacyi, potwierdzonych przez c. i k. Komendę obwodową tylko panowie Dichter i Blumenthal w Lublinie, względnie ich agenci.

Wszystkie inne legitymacye są nieważne.

Wszelka sprzedaż względnie kupno skór, nawet przez garbarzy jest wzbronioną i będzie surowo karaną.

Włoszczowa, dnia 26. lipca 1916.

7.

Handel jajami.

Do wszystkich wójtów gmin obwodu włoszczowskiego.

Włoszczowa, dnia 10. sierpnia 1916.

Zwraca się baczną uwagę na ogłoszenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego Nr. 38704 odnoszące się do handlu jajami.

Wolny handel jajami jest wzbroniony, jakoteż cena wyznaczona ma być ściśle przestrzeganą.

Odpowiedzialność za dokładne wykonywanie powyższych rozporządzeń ponoszą w pierwszej linii wójtowie i za każde przestępstwo w tym kierunku będą karani grzywnami pieniężnemi i aresztem.

Producenci dostarczają jaj do skupujących je, wyznaczonych przez Komendę obwodową, w cenie po ośm halerzy - trzy kopiejki za sztukę.

Właściciele otwartych sklepów ze środkami spożywczymi muszą celem prowadzenia handlu jajami uzyskać nowe pozwolenie c. i k. Komendy obwodowej, ponieważ dotychczasowe patenty nie mają prawa ważności, w przeciwnym bowiem razie znalezione jaja w takim sklepie będą skonfiskowane,

Handlarze jaj, którzy nie mają pozwolenia Komendy obwodowej, muszą oddawać jaja konsumentom po ustanowionej cenie t. j. 9 halerzy, albo $3\frac{1}{2}$ kop.

Wszystkie dotychczasowe patenty dla handlarzy jaj tracą na podstawie P. 7 powyżej wymienionego rozporządzenia swoją moc obowiązującą i celem uzyskania nowego pozwolenia na handel jajami należy wnosić prośby do Komendy obwodowej (Referat handlowy).

Zakazuje się. domokrążnego sprzedawania jaj, oraz sprzedawania jaj przez przekupki.

Zarówno nie wolno sprzedawać jaj na publicznych jarmarkach.

Konsumenci mają się zwracać w sprawie zakupu jaj do wyznaczonych przez Komendę obwodową sklepów.

O wszystkich dalszych postanowieniach w sprawie handlu jajami informuje odnośne rozporządzenie.

8.

Organizacya sprzedaży soli w c. i k. obszarach zajętych Królestwa Polskiego.

Rozporządzeniem c. i. k. Wojskowego Jeneral-Gubernatorstwa z 15. czerwca 1916, zostały sprzedaż soli i organizacya tejże w c. i k. obszarach zajętych Królestwa Polskiego w następujący sposób unormowane:

Przeprowadzona już organizacya sprzedaży soli posiada wyłączne prawo sprzedaży tejże na całym obszarze W. J. G. po ustalonej jednolitej cenie. Cena ta wynosi zarówno dla austryackiej jak i niemieckiej soli jadalnej po 30 halerzy (12 kopiejek) za jeden kilogram i nie może być pod żadnym warunkiem przekroczoną. Nad zachowaniem ceny i nad dokładną wagą czuwają władze skarbowe i karzą surowo wszelkie przekroczenia.

Dostawę potrzebnej soli powierzono wyłącznie galicyjskiemu Wydziałowi krajowemu, któremu również przekazano zarówno obecną jak i przyszłą organizacyę sprzedaży soli, a także zakładanie miejsc sprzedażnych. Urząd ten otrzymał polecenie nadawania prawa sprzedaży jedynie stowarzyszeniom względnie korporacyom, a tylko wyjątkowo niektórym osobom, cieszącym się zaufaniem u ludności. Soli innej niż sprowadzonej przez galicyjski Wydział krajowy nie wolno sprzedawać.

Do soli mają zastosowanie wyłącznie przepisy i taryfy przewozowe dla towarów prywatnych i nie można wystawiać dla niej certyfikatów cłowych, wyłączających lub opustowych.

Sprzedający sól muszą potrzebne ilości zamawiać na własny rachunek i niebezpieczeństwo w galicyjskim Urzędzie sprzedaży w Wieliczce i stamtąd otrzymują oni wprost zamówione ilości.

9.

Pozbywanie przedsiębiorstw wytwarzających zapasy wojenne, oraz zakładów przewozowych.

W myśl rozporządzenia N. K. A, z 12 lipca b. r. wymaganem jest zatwierdzenie ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa na przeniesienie własności lub ustanowienie praw rzeczowych co do przedsiębiorstw, które:

a) służą do wytwarzania zapasów wojennych (art. 53 Hagskiej ordynacyi o wojnie lądowej) w takim rozmiarze, że do prowadzenia regularnego ruchu potrzebna jest obsługa przynajmniej 20 robotników,

b) zajmują się przewozem osób lub towarów zapomocą siły motorowej.

Bez zatwierdzenia Jeneralnego Gubernatorstwa nie ważne są umowy, których przedmiotem jest przeniesienie praw w myśl powyższego ustępu, a postanowienie to stosuje się również do umów zawartych począwszy od 1 stycznia 1916 r.

10.

AWIZO

Towarzystwo ubezpieczeń „PROVIDENTIA“

Wspólna filia c. i. k. uprzywilejowanego austr. banku Krajowego w Dąbrowie, przyjęła zastępstwo „Prowidencyi“ ogólnego Towarzystwa ubezpieczeń we Wiedniu, i ubezpiecza obecnie wszystkie transporty do obszaru okupowanego jakoteż z kraju okupowanego, od ognia, kradzieży i zaginięcia.

Premia jaką to Towarzystwo pobiera wynosi:
za ładunki w krytych wagonach — 1 pro mille
„ „ w otwartych „ — 2 pro „
całego zapasu towaru.

Zwraca się dalszą uwagę na dotyczące obwieszczenie filii banku Krajowego.

11.

AWIZO.

Podania o przywóz i wywóz towarów.

Wedle sprawozdania Centrali dla obrotu towarami w Krakowie c. i k. Ministerstwo skarbu wniosło ustne zażalenie, że pomimo wydanych objaśnień interesenci z obszaru okupowanego proszą wprost c. i k. Ministerstwo skarbu o wydawanie pozwoleń na wywóz z Monarchii do c. i k. obszaru okupowanego.

Aby na przyszłość zapobiedz podobnemu postępowaniu, które utrudnia kontrolę nad ruchem handlowym między obszarem okupowanym a Monarchią przypomina się, że podania o przywóz do Polski wnosić należy wyłącznie w kompetentnem biurze wywiadowczem (Auskunftstelle) zaś podania o wywóz z obszaru okupowanego w Centrali dla obrotu towarami (W. V. Z.)

12.

Kieleckie Towarzystwo kredytowe miejskie.

C. i k. W. J. G. udzieliło pozwolenia na dalszą działalność stowarzyszenia: „Kieleckie Towarzystwo kredytowe miejskie“ na podstawie istniejących statutów.

13.

Zapobieganie i zawalczanie chorób zakaźnych.

II. Zarządzenia celem zapobiegania rozszerzaniu się chorób zakaźnych.

§ 1.

W każdym przypadku choroby zakaźnej lub podejrzenia o taką chorobę należy natychmiast, zanim lekarz zarządzi odpowiednią dezynfekcyę, przedsięwziąć niżej podane środki zapobiegawcze celem powstrzymania dalszego szerzenia się choroby zakaźnej.

§ 2.

Odosobnienie chorych.

Chorych na szkarlatynę, ospę, dyfteryę, tyfus plamisty i brzuszny, cholerę i dżumę oraz podejrzanych o te choroby jakoteż wszystkich współmieszkańców należy odosobnić. Jeżeli odosobnienie w mieszkaniu chorego nie da się przeprowadzić, należy chorego umieścić w odpowiednim, na ten cel przeznaczonym domu. Dom taki powinien stać o ile możności, zdala od innych mieszkań, mieć osobną studnię i wychodek i być wyraźnie oznaczonym jako dom zakażony. W razie niemożności umieszczenia chorych w podobnym domu należy mieszkanie chorego oznaczyć odpowiednim znakiem ostrzegawczym, najlepiej tablicą z napisem „choroba zaraźliwa, wstęp wzbroniony“. Należy ostro zabronić uczęszczania do domów, gdzie znajduje się choroba zakaźna, a szczególniej brania stamtąd środków spożywczych, wody lub ubrań i pościeli.

§ 3.

Odkażanie (dezyfekcya).

Mieszkania, gdzie znajdowali się chorzy i przedmioty z którymi się stykali, jako zakażone, należy poddać odkażeniu według niżej podanych wskazówek. Przedmiotów tych nie wolno przed dezynfekcyą wynosić z mieszkania, usuwać lub ukrywać.

Gdzie niema wychodków, należy wypróżnienia chorych (stolec, mocz, wymiociny) zakopywać po polaniu wapnem w odpowiednie doły.

§ 4.

Ograniczenie ruchu osób.

Mieszkańcom domów, chorobą zakaźną nawiedzionych nie wolno uczęszczać do szkoły, kościoła, odwiedzać innych domów i miejscowości. W ogóle wszelka styczność z mieszkańcami takich domów jest zabronioną.

§ 5.

W razie pojawienia się cholery, tyfusu brzusznego i czerwonki (dyzenteryi) jest zabronione używanie wody ze studzien i źródeł, z których biorą wodę mieszkańcy zakażonych domów. Również nie wolno używać wody z rzek i stawów do mycia naczyń i picia.

Wodę należy przegotować przez 5 minut i tylko takiej wody używać do picia i mycia naczyń. Wszyscy w domu, w którym znajduje się choroba zakaźna, powinni przed każdem jedzeniem obmyć dokładnie ręce wodą i mydłem.

Do studni, podejrzanych o zakażenie, należy wrzucić 20 kg. wapna niegaszonego, a po wymięszaniu należy wodę wyczerpać 2 razy i dno oczyścić. Ocembrowanie należy wybielić wapnem, i okolicę studni zlać obficie wapnem. Gnojowiska, wychodki i składy śmieci, znajdujące się koło studni, należy natychmiast usunąć.

§ 6.

Sklepy, należące do właściciela, w którego rodzinie okazała się choroba zakaźna, należy bezwarunkowo zamknąć.

§ 7.

W razie pojawienia się szkarlatyny, dyfteryi, ospy, tyfusu plamistego i brzusznego, cholery i dżumy nie wolno urządzać w domu, gdzie chory umarł, styp pogrzebowych i innych obchodów. Zwłoki zmarłych na chorobę zakaźną należy jak najprędzej usunąć z mieszkania i przenieść do osobnej ubikacyi (trupiarni). Należy zabronić odwiedzania takich zwłok lub wnoszenia do kościoła. W pogrzebie mogą brać udział tylko najbliżsi członkowie rodziny.

§ 8.

W miejscowościach, w których wystąpiły choroby epidemiczne w większej ilości, nie wolno odbywać jarmarków, odpustów i innych zebrań gromadnych.

§ 9.

W miejscowościach, chorobą zakaźną nawiedzonych jest zabroniony handel obnośny i chodzenie wędrownych rzemieślników, a także i żebraków.

Niewolno też sprzedawać i używanej odzieży.

§ 10.

Koszta wykonania środków zapobiegawczych mają ponosić gminy. Zarządy gminne mogą pobierać od stron odpowiednie należytości i odszkodowanie (np. za wykonanie dezynfekcyi).— Czyny i zaniedbania sprzeczne z powyższemi zarządzeniami będą karane grzywnami do 2000 koron, względnie aresztem.

III. Pouczenie o sposobach wykonywania odkażenia (dezynfekcyi)

Zadaniem odkażenia (dezynfekcyi) jest zniszczenie zarazków chorobowych, wydzielanych przez chorych na choroby zakaźne, aby nie udzielały się innym osobom i nie powodowały u nich choroby

Niszczenie tych zarazków winno się ciągle odbywać podczas trwania choroby, a po wyzdrowieniu chorych lub śmierci należy wykonać t. zw. odkażenie końcowe.

Sposoby odkażania osób i różnych przedmiotów podczas trwania choroby.

a) Odchody chorych. Brudna woda. Wychodki.

Wypróżnienia chorych (stolec, mocz, wymiociny) szczególniej w tyfusie brzusznym, cholerze i czerwonce, należy zbierać do osobnych naczyń (nocników) i po dokładnem wymieszaniu z równą ilością mleka wapiennego na 4 litry wody) i zostawieniu przez godzinę wylać do wychodka lub zakopać w ziemi.

Jeżeli chory pluje, wymiotuje, odda stolec lub mocz na podłogę lub jakiś sprzęt, należy natychmiast to miejsce wytrzeć ścierką, zamoczoną w gorącym rozczynie mydła szarego, (potasowego) lub innego środka odkażającego. Naczynia do jadła i napoju należy po użyciu wygotować we wrzącej wodzie lub włożyć na kwadrans do gorącej sody (2 łyżki na litr wody)

Brudną wodę z kąpieli lub po myciu chorego męsza się z wapnem i po 2 godzinach wylewa.

Należy zwracać pilną uwagę na oczyszczenie wychodków. Siedzenie szoruje się dokładnie gorącym rozczynem mydła szarego, a także podłogę, ściany i drzwi a szczególniej klamki. Do otworu należy

codziennie wlewać 5 litrów rozczynu wapna. Wychodków w czasie epidemii wypróżniać nie wolno. W razie koniecznej potrzeby należy na 24 godzin przedtem wrzucić niegaszone wapno w ilości 1|5 części zawartości wychodku.

b) Bielizna, pościel, ubrania.

Bielizna, pościel, części ubrania, ręczniki, sienniki, w ogóle wszystko, co daje się prać, należy wygotować przed praniem przez kwadrans w wodzie z sodą. Woda przy gotowaniu powinna zupełnie pokrywać zanużone przedmioty. Potem opłukuje się czystą wodą i pierze. Inne przedmioty, których prać nie można, jak futra, poduszki, pierze, kołdry, należy dobrze skropić i wytrzeć szczotkami, zamaczanemi w środku odkażającym (lyzol, mydło kreozotowe, sublimat), a następnie wysuszyć na słońcu. Przedmioty mało wartościowe jak słomę, papiery, szmaty, śmiecie i t. d. należy spalić

Odzież, nie dającą się prać, wkłada się na 3 godziny do rozczynu lyzolu (2 łyżki na litr wody).

Gnojowiska, ścieki i kanały należy zlać obficie wapnem.

Tyfus plamisty roznosi się przez wszy i pchły. Dlatego należy je dokładnie niszczyć przez zlewanie głowy naftą z oliwą i mycie ciepłą wodą i mydłem. Bieliznę i odzież należy wygotować.

Po wyzdrowieniu chorego lub jego śmierci należy całe mieszkanie dokładnie oczyścić, podłogi, łóżka, stoły, ławki i wszystkie sprzęty drewniane dokładnie wymyć gorącem mydłem i sodą, ściany pobielić wapnem (także podłogę glinianą). Wszystkie naczynia używane do jedzenia, wygotować w sodzie. Mieszkania dobrze przewietrzyć.

14.

Oddanie osób do Zakładu dla szczepień ochronnych w Krakowie.

Wskutek rozporządzenia Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa D. Präs. Nr: 10497 z dnia 9|8 1916 należy osoby pokąsane przez wściekłego psa odsyłać koleją za opłatą taryfy cywilnej.

Dotyczące wydatki (transport i utrzymanie) pokryć należy w pierwszej linii z majątku chorego lub osób wedle ustawy cywilnej do płacenia obowiązanych, w danym razie można żądać zwrotu z majątku właściciela wściekłego zwierzęcia.

W razie udowodnionej niemożności pokrycia tych wydatków z majątku chorego, osób do płacenia obowiązanych lub właściciela wściekłego zwierzęcia. z powodu, że nie posiadają majątku, wydatki pokryć ma gmina, a gdyby i ta nie była wstanie zapłacić, pokryje je Wojskowy Zarząd Polski.

15.

Ustanowienie rejenta.

Rozporządzeniem c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 7. lipca 1916 Z. J. Nr. 45044|16 ustanowiono Bolesława Kołtuńskiego rejentem dla obwodu Włoszczowskiego z siedzibą w Włoszczowej i jako taki jest uprawnionym do podjęcia wszelkich kroków w zakres jego urzędowania wchodzących.

Urzędowanie rozpoczął dnia 20. lipca 1916.

16.

Zabieranie pism, druków, planów i t. p. do podróży.

W myśl rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii K. Nr. 11000 ex 1916 jest zasadniczo nie wolno podróżnym zabierać ze sobą żadnych pism, druków, planów, fotografii, filmów i t. p. do Monarchii, do okupacyi niemieckiej i do neutralnych państw.

Takie przesyłki należy uskuteczniać przez pocztę.

Graniczne stacye kontrolne mają polecenie tego rodzaju przedmioty konfiskować i postępować z nimi według szczegółowych rozporządzeń.

17.

Odezwa. Zaofiarowanie Pracy (Exh. Nr. 57. K. A. V. A.|16.)

Fabryka amunicyi (Zünderabteilung) w Wöllersdorf (Austrya) poszukuje inteligentnych zręcznych robotnic do pracy ręcznej

Dzienna płaca na razie **pięć** koron; płata ta podwyższy się w miarę osiągniętej zręczności.

Czas Pracy dziesięć godzin.

Ubezpieczenie od wypadku i choroby

Pożywienie za złożeniem około **jednej** korony dziennie, w osobnej jadalni dla kobiet.

Koszta Podróży tam i z powrotem darmo.

Zgłoszenia przyjmuje c. i k. Urząd pośrednictwa pracy w Włoszczowej albo c. i k. Posterunek żandarmeryi dotyczącej gminy.

C. i k. Komenda obwodowa w Włoszczowej.

18

Włosciańskie Kasy Pożyczkowe.

ad. M. G. G. Exh. Nr. 21359/16.

A. Dalsze prowadzenie czynności kasowych.

Włościańskie kasy pożyczkowe, istniejące na podstawie ustawy o kasach pożyczek i oszczędności dla ludności wiejskiej w Guberniach Warszawskiej, Kaliskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Piotrkowskiej, Płockiej, Radomskiej, Siedleckiej i Suwalskiej zatwierdzone przez rosyjskie Ministerstwo spraw wewnętrz nych dnia 23. listopada 1906, mają, o ile swe czyn ności wstrzymały, agendy kasowe na nowo podjąć.

W tym celu należy:

1) uskutecznić zamknięcia kasowe po koniec roku 1915,

2) przeprowadzić wybór komisyi rewizyjnej (p. 91. cyt. ust.),

3) o ile poszczególne zarządy tych kas wybrane zostały w pierwszej połowie roku 1914 lub dawniej, przeprowadzić nowe wybory tych zarządów (punkt 82. cyt. ust.)

4) przedłożyć do 30. września 1916:

a) imienny spis członków zarządu i prowadzącego korenspondencyę (punkt 82 i 85 cyt. ust.) z podaniem, kiedy zostali wybrani, względnie zamianowani;

b) protokół z przeprowadzonego wyboru komisyi rewizyjnej;

c) zamknięcie rachunków za rok 1914 i 1915;

d) sprawozdanie z czynności za rok 1914 i 1915;

e) wynik przeprowadzonego szkontrum przez komisyę rewizyjną (p. 91 i 92 cyt. ust.).

B. Władze nadzorcze.

Wszystkie uprawnienia byłych komisarzy włościańskich i gubernialnej władzy włościańskiej przeszły na c. i k. Komendę obwodową, zaś uprawnienia byłej centralnej władzy włościańskiej w Petersburgu dla Królestwa Polskiego przeszły na c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (p. 7, 9, 14, 15, 74, 76, 81, 90 i 92 cyt. ust.)

C. Ogłoszenia.

Wszelkie ustawą przepisane ogłoszenia (p. 31. cyt. ust.) należy zgłaszać w Komendzie obwodowej do ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

(D język urzędowy

Wszyskie książki prowadzić należy w języku polskim na polskich formularzach. ,również pieczęć kasowa ma być w języku polskim, zaś pieczęcie rosyjskie należy złożyć w Komendzie obwodowej.

E. Zgłoszenie pożyczek państwowych i sum złożonych w kasach rosyjskich.

Niezależnie od przedłożenia ksiąg kasowych (p. A. 4. c.) należy w ciągu dni 8. donieść:

1) wysokość niespłaconych pożyczek otrzymanych

a) od instytucyi rządowych oraz

b) od instytucyi społecznych i prywatnych o ile te instytucye społeczne i prywatne mają obecnie siedzibę poza obszarem Królestwa Polskiego okupowanego przez wojska austryacko-węgierskie (p. 19. cyt. ust.)

2) wysokość sum złożonych w rosyjskim banku państwowym, względnie rosyjskich państwowych kasach oszczędności (p. 17 cyt. ust.)

F. Władza dyscyplinarna.

Władza dyscyplinarna przewidziana w punkcie 83 cyt. ust. wykonana będzie w granicach rozporządzenia Naczelnego Wodza z 19 sierpnia 1915 Dz. rozp. dla Polski Cz. VII N. 30.

G. O ściąganie pretensyi.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 9 marca 1916 Nr. 13224/16 ogłoszone w dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej Nr. 8 z dnia 15 kwietnia 1916, w sprawie Towarzystw pożyczkowo-oszczędnościowych, opartych na ustewie normalnej z roku 1905, nie odnosi się do włościańskich kas pożyczkowych.

19.

Zguba dokumentów.

Jadąc przed pewnym czasem koleją do Kielc zgubił p. Mieczysław Drecki na stacyi w Jędrzejowie lub też w pociągu, czarną tekę skórzaną w której oprócz papierów i pieniędzy znajdowała się karta myśliwska i karta na broń przez c. i k. Komedę Obwodową w Włoszczowej na imię Mieczysława Dreckiego wystawione.

Dokumenta te unieważnia się niniejszem.

W razie znalezienia tychże należy je odesłać c. i k. Komendzie obwodu w Włoszczowej.

20.

OBWIESZCZENIE

o zajęciu wszystkich gatunków futer i skór z sierścią (wełną, włosem), wyprawionych i niewyprawionych, konfekcjonowanych i niekonfekcjonowanych (z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych).

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego

Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie 1. J 14.488 zarządza się jak następuje:

1. Wszystkie gatunki futer i skór z sierścią, (włosem lub wełną) wyprawione i niewyprawione, konfekcjonowane i niekonfekcjonowane — z wyjątkiem szlachetnych skòr futrzanych — obojętnie czy takowe u kupców, kuśnierzy, garbarzy, rzeźników, przechowców (w zastawie), u osób prywatnych — z wyjątkiem takich, które osoba odnośna dla osobistego użytku posiada — lub u kogokolwiek w obrębie całego c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdują się lub znajdować się będą, zajmuje się niniejszem i będą takowe dla potrzeb c. i k. wojskowego zarządu użyte.

2. Wszystkie osoby, które wyż wymienione gatunki futer i skór posiadają lub przechowują, obowiązane są natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia takowe w właściwej c. i k. Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić.

W zgłoszeniu muszą być wyraźnie podane rodzaj i ilość powyższych gatunków futer i skór, jakoteż i miejsce, gdzie się takowe znajdują. Właściciel (posiadacz) winien zgłoszenie własnoręcznie i czytelnie podpisać. Każdy przybytek w zapasach winno się zgłosić natychmiast a najpóźniej do dni trzech.

3. Zakazuje się i karane będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda wolna sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom i garbarzom takie futra i skóry kupować.

Przekroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego obwieszczenia, karane będą grzywnami do 2000 K. lub karą aresztu do 6 miesięcy. Taksamo karany będzie każdy, który zaniecha doniesienia c. i k. Komendzie obwodowej o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Nie zgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Każdy kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagrodzenie w wysokości 5% wartości szacunkowej całego zapasu. Wynagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

4. Ceny, które za zajęte towary płacone będą przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, będą zawczasu ustanowione i ogłoszonene.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Druk. Zalcmana i Edelista Włoszczowa

Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie L. J. 14.458 zarządza się jak następuje:

1. Wszystkie gatunki futer i skór z sierścią, (włosem lub wełną) wyprawione i niewyprawione, konfekcjonowane i niekonfekcjonowane — z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych — obojętnie czy takowe u kupców, kuśnierzy, garbarzy, rzeźników, przechowców (w zastawie), u osób prywatnych — z wyjątkiem takich, które osoba odnośna dla osobistego użytku posiada — lub u kogokolwiek w obrębie całego c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdują się lub znajdować się będą, zajmuje się niniejszem i będą takowe dla potrzeb c. i k. wojskowego zarządu użyte.

2. Wszystkie osoby, które wyż wymienione gatunki futer i skór posiadają lub przechowują, obowiązane są natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia takowe w właściwej c. i k. Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić.

W zgłoszeniu muszą być wyraźnie podane rodzaj i ilość powyższych gatunków futer i skór, jakoteż i miejsce, gdzie się takowe znajdują. Właściciel (posiadacz) winien zgłoszenie własnoręcznie i czytelnie podpisać. Każdy przybytek w zapasach winno się zgłosić natychmiast a najpóźniej do dni trzech.

3. Zakazuje się i karane będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda wolna sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom i garbarzom takie futra i skóry kupować.

Przekroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego obwieszczenia, karane będą grzywnami do 2000 K. lub karą aresztu do 6 miesięcy. Takssamo karany będzie każdy, który zaniecha doniesienia c. i k. Komendzie obwodowej o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Nie zgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Każdy kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagrodzenie w wysokości 5% wartości szacunkowej całego zapasu. Wynagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

4. Ceny, które za zajęte towary płacone będą przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, będą zawczasu ustanowione i ogłoszone.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Druk. [illegible] Włoszczowa